



Επίλυση των εμποδίων της άτυπης εργασίας

Μια ιστορία καλής πρακτικής από τα Χανιά, Ελλάδα



Οι μετανάστες απασχολούνται ως εργαζόμενοι φροντίδας αλλά λίγα πράγματα είναι γνωστά για το συγκεκριμένο εργατικό δυναμικό. Η συμβολή τους είναι αναμφίβολα μεγάλη, αλλά τι τους συμβαίνει κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς πανδημίας.

Μια μέρα θα είμαστε όλοι μεγάλοι, και μερικοί από εμάς μπορεί να χρειαστούν βοήθεια από μέλη της οικογένειας ή από μετανάστες εργαζόμενους. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε τους μετανάστες που παρέχουν υπηρεσίες φροντίδας ηλικιωμένων κατά τη διάρκεια της πανδημίας υπό αντίξοες συνθήκες.

Η οικιακή εργασία και οι υπηρεσίες φροντίδας κυριαρχούνται από μετανάστριες, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις έχουν αφήσει τη δική τους οικογένεια και συγγενείς. Κατά τη διάρκεια αυτής της πανδημίας, μια μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων στον τομέα της φροντίδας στην Ελλάδα εξαιρείται από τα μέτρα βοήθειας και τα οφέλη που παρέχει η ελληνική κυβέρνηση καθώς εργάζεται ανεπίσημα χωρίς εργασιακή σύμβαση.



Η ιστορία της Λέλα

Ημερομηνία 18/08/2020

Το όνομά μου είναι Lela. Έφτασα στην Ελλάδα το 2014. Ο σύζυγός μου ήταν εδώ από το 1993. Έχουμε 3 κόρες που σπουδάζουν στο Πανεπιστήμιο των Τιράνων.

Έφυγα από τη χώρα μου για να υποστηρίξω τις σπουδές των παιδιών μου.

Ο σύζυγός μου ήταν κουρασμένος, μόνος και μακριά από την οικογένειά του όλα αυτά τα χρόνια, υποστηρίζοντας μας στην Αλβανία, Έτσι μου ζήτησε να έρθω στην Ελλάδα.

Οι κόρες μας είναι τώρα ενήλικες, αλλά χρειάζονται ακόμη βοήθεια για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Για μένα, η γλώσσα και η πρόσβαση σε νομικά έγγραφα ήταν το κλειδί για την ένταξη. Αρχικά, αγόρασα ένα βιβλίο ορθογραφίας για να μάθω μερικές βασικές λέξεις στα ελληνικά.

Πέρασα δεκαοκτώ μήνες με μια οικογένεια στην Κόρινθο. Ήταν ένα ηλικιωμένο ζευγάρι με προβλήματα υγείας (ψυχολογικά προβλήματα) - Προσπάθησα να τα καταλάβω και να προσαρμοστώ στην κατάσταση και να τους προσφέρω συναισθηματική υποστήριξη.

Πώς έκανα αυτή τη δουλειά

Τους είπα την ιστορία μου και μου είπαν τη δική τους. χτίσαμε μια πολύ καλή σχέση. Δεν θέλω να το κρύψω μερικές φορές δεν ένιωθα πολύ ασφαλής, αλλά έπρεπε να παραμείνω και να προσαρμοστώ στην κατάσταση.

Πάντα είχαμε μεγάλες συζητήσεις. Το να μιλάς την ίδια γλώσσα βοήθησε πολύ την κατάσταση. Το ζευγάρι ήταν δίγλωσσο, οπότε ήμουν σε θέση να επικοινωνήσω μαζί τους.

Δύο χρόνια αργότερα, το 2016, έφτασα στα Χανιά. Κατά τον πρώτο χρόνο κρατήσαμε επικοινωνία και μερικές φορές μου τηλεφώνησαν.



Το 2015 ο σύζυγός μου υπέβαλε αίτηση και έλαβε άδεια διαμονής για δύο χρόνια. Εγώ υπέβαλα αίτηση για άδεια διαμονής μετά τον σύζηγο μου, το 2016, για λόγους σχετικά με το χαμηλό εισόδημα του. Οι ελληνικές αρχές με ενημέρωσαν ότι θα έπρεπε να επιστρέψω στην Αλβανία και να υποβάλω αίτηση για οικογενειακή επανένωση από εκεί.

Παρόλα αυτά, εγώ έμεινα στην Ελλάδα λόγω έλλειψης οικονομικών πόρων. Έπρεπε να υποστηρίξουμε της κόρες μας για να συνεχίσουν τις σπουδές τους στα Τίρανα, αλλά και ο σύζυγός μου δεν κατάφερε να εξασφαλίσει ένα υψηλότερο εισόδημα για να υποστηρίξει μια πιθανή αίτησή οικογενειακής επανένωσης.

Βρήκαμε έναν δικηγόρο στην Αθήνα που ανέλαβε την υπόθεσή μας και μας συμβούλεψε να κρατήσουμε όλες τις αποδείξεις προκειμένου να αποδείξω ότι ήμουν στην Ελλάδα επί επτά τουλάχιστον συνεχή έτη και να ζητήσω άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους.

Κατά τη διάρκεια αυτών των 7 ετών, έπρεπε να εργαστώ παράνομα, επομένως η πληρωμή ήταν πολύ χαμηλή, 500 ευρώ το μήνα.

Δεν είμαι σίγουρη τι θα συμβεί μετά από 7 χρόνια αναμονής και δεν ξέρω τι θα συμβεί αν αρρωστήσω, καθώς δεν έχω πάει ποτέ στο νοσοκομείο κατά τη διάρκεια αυτών των 6 ετών αναμονής (είμαι 50 ετών)

Ο χρόνος αναμονής των επτά ετών είναι πολύ μεγάλος.

Όντας χωρίς έγγραφα όλα αυτά τα χρόνια, ήταν αδύνατο να ενσωματωθώ.



Χωρίς επίσημα έγγραφα, κανείς δεν μπορεί να με προσλάβει, δεν είναι δυνατόν να παρακολουθήσω μαθήματα κατάρτισης και φυσικά η πληρωμή είναι πολύ χαμηλή.

Νιώθω πολύ καλά εδώ και έχω καλή σχέση με τους Έλληνες. Η γλώσσα εξακολουθεί να αποτελεί πρόβλημα όταν μιλάω με τις αρχές για πρόσβαση σε έγγραφα σχετικά με την οικογενειακή επανένωση. Η μόνη μου επιλογή είναι να συνεχίσω να παρέχω υπηρεσίες φροντίδας.

Υπό αυτές τις συνθήκες, το μόνο που μπορώ να ελπίζω είναι να καταφέρω να λάβω την άδεια διαμονής για εξαιρετικούς λόγους μετά το πέρας των επτά χρόνων.



Νομικές πληροφορίες

5.1α Εξαιρετικοί λόγοι / Επτά χρόνια διαμονής άρθρο 31 παρ. 4 (Ν. 4540/2018)